

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

1. Rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

manifestè docens, Apostolos petuisse à Christo ut illius pre-cibus annueret. Alioqui hæc Christi responsio nihil ad rem faceret.

Iam verò impia est tota Caluini responsio, qua infert pro patrocinio Sanctorum hoc exemplum facere non posse, quia alia est mortuorum ratio quam viuorum. Impiū est & ethni-cum Sanctos in cælo cum Christo regnantes mortuos vocare, & phrasis propria infidelium. Sic Julianus apostata Mat-tyres Christi homines mortuos vocavit, & tota gētilitas Chri-stianos, qui Martyres defunctos colerent, hoc nomine sub-sannauit, quod mortuos colerent. Sed totam hanc Caluini im-pietatem uno verbo Christus refutauit, dicens, Deū, qui Deus Abraham, Isaac & Jacob vocatur, nō esse Deum mortuorum, sed viuentium. Sic Deus Sanctorum in cælo regnantium non est mortuorum Deus, sed viuentium: vnde non sunt mortui vo-candi, sed viuentes: ideoque ad patrocinia non minus idonei quam cùm in terris viuerent: imò multo magis idonei, vt Patres docent.

Cyrillus li.
6. cont. Iu-lian.

Matth. 22.

Hieron.
cont. Vigilantium.
Chrysost.
hom. vlt. in Epist. ad Rom.

IN MATTHÆI CAP. XVI.

I. Rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis.

RARI SABISTI & Sadducæi quum multa & ma-xima iam Christi signa vidissent, circa hominum & morborum omnium curationem, circa panum multiplicationem, ipsam denique in mari ambu-lationem audiuerint, aliisque multa huiusmodi, importunè admodum & protervè, vt lue incredulitati aliquem succum obtendant, etiam de cælo signum querunt. Hanc importuni-tatem & dementiam obiicit Catholicis hodie Caluinus. Sic (inquit) hodie Papistæ quasi nunquam sancta esset Euāgelij do-trina, nouis miraculis probari sibi postulant. Cui putidæ ca-lumnæ breuiter respondeo. Euāgelij doctrina qualem tota per orbem Ecclesia post primam eius prædicationem ha-ctenus tenuit, nobis satis supérque sancta est: neque ad eam ma-gis sanctiendam vel confirmandam vlla miracula desidera-mus, sed sufficit nobis Catholicæ Ecclesiæ fides in verbo Dei semper fundata, & à maioribus nostris ad nos vsque deriuata. At verò vt noui Caluini doctrina, quam ille Euāgeliū vo-cat, maioribus nostris haetenus incognita, nobis probetur, quādoquidem ille nouus Euāgelistæ esse vult, nouis quoque

Miracula
nouæ prædi-cationi ne-cessaria.

G 4

Isan. 7.

miraculis probetur merito desideramus, tum quia planè noua est & inaudita, tū quia nullis hactenus miraculis illustrata est. Pharisæi & Sadducæi non in eo peccabant, quod ad confirmationem doctrinæ Christi penitus noua signa petebant (nam ad illam confirmandam plurima signa Christus studio fecit, dicens tandem: *Si mihi non creditis, operibus credite*) sed tum quia signum è cælo petebat, quasi genus miraculi Christo præscribentes, tum quia post tam multa & tam illustria præstata miracula, illis non contenti, noua semper postulabant. Nunc Caluinus cum suis nouis dogmatibus nullum miraculum facere potuit, re tandem infeliciter Genevæ tentata, Matthæo quodam, qui sc̄ mortuum fingeret, ut à Caluino suscitari videretur, verè & miserè extincto. Nec ab eo signum de cælo, sed vel minimum in terra miraculū exigitur. Adeo nihil affine aut simile habet cū Pharisæorum impudenteria, quod Catholicis impudenter impingit Caluinus.

6. Cauete à fermento Pharisæorum & Sadducæorum.

Cap. 24.

Quod per fermentum Pharisæorum hoc loco Hieronymus & Hilarius in suis cōmentariis ipsam legem Moysicam & literam eius intelligi volunt, sensus ille non ad intentum Christi, sed veluti ipsorum & nostris temporibus magis conueniens, (quibus videlicet nunc lex illa quo ad sua ceremonialia & literam occidentem fermentum est) ab illis traditus fuit: idque docendi gratia: quod apud veteres interpres frequenter obseruare licet. Ipsa enim lex adhuc Christo hæc loquente adeo vigebat, ut infra dicturus sit: *Super cathedram Moysis sederunt Scribe & Pharisei. Quacunque ergo dicunt vobis, facite & seruate. Quæ verba non sunt huic loco contraria. Hic enim iubet Christus suos cauere non ab eorum doctrina quam super cathedram Moysis sedentes docēt, id est, quam per continuam maiorum successionem à Moysi acceperant, sed ab eorum fermento, id est, priuata & propria eorum doctrina ab ipsis adiumenta (nam & ideo Sadducæos illis adiunxit, qui super cathedram Moysis non sedebant, sed propria tantum fermenta docuerunt) qualis est hodie hæreticorum omnium maximè Caluinistarum doctrina à seipsi excogitata, dum nouis suis & vitiosis dogmatibus ita oppresam tenent diuinarum Scripturarum, maximè Euangelicæ & Apostolicæ doctrinam, ut stolidis eorum commentariis ac nouis Dei verbis corruptelis, nihil in fide sanū, nihil in Scriptura*